

שומע כעונה ועניית אמן

שוע"ר (סי' ח סי"א)

אם כמה אנשים מתעטפים כל אחד בטליתו בבת אחת כל אחד מברך לעצמו ואם רצו האחד מברך והאחרים שומעין ועונין אמן ויוציאין בזה דשומע כמדבר ... וכן הדין בכל ברכות המצות.

שוע"ר (סי' נט ס"ד)

ברכות אלו של קריאת שמע השי"ץ מוציא את הרבים ידי חובתן אפילו מי שהוא בקי, ואינן דומות לתפלה שאין השי"ץ מוציא אלא מי שאינו בקי, לפי שהתפלה בקשת רחמים היא וצריך כל אחד לבקש רחמים על עצמו אם יודע, משא"כ בברכות אלו וכיוצא בהן. ומי"מ אינו מוציא אלא השי"ץ את הצבור דהיינו כשיש שם ט' השומעים **ועונין אמן** ... ברכת קריאת שמע וכל ברכת השחר שהן ברכות שבח והודאה ונתקנו לאמרם בפיו או שישמע אותן ברוב עם שהיא הדרת מלך כשטי' שומעין מאחד **ועונין אחריו אמן**.

שוע"ר (סי' סא סכ"ה)

קריאת שמע ... אינו יוצא בשמיעה אלא כשטי' שומעין מאחד המכווין להוציאם כמו שנתבאר בסי' נ"ט.

שוע"ר (סי' קד ס"ה)

אפילו לענות קדיש וברכו וקדושה לא יפסיק בתפלת י"ח, אלא ישתוק ויכוין למה שאומר השי"ץ, ויהיה כעונה בפיו, ששומע כעונה בכל מקום.

שוע"ר (סי' קכד ס"א)

לאחר שסיימו הצבור תפלתם יחזור השי"ץ התפלה בקול רם שאם יש מי שאינו יודע להתפלל ישמע כל התפלה מהשי"ץ ויוצא ... ואפילו מי שאינו בקי יוצא אלא בצבור, דהיינו שטי' יהיו שומעין ומכוונים לברכת השי"ץ **ויענו אמן** אחריו.

שוע"ר (סי' קסז ס"ד-ז)

רבים שנתוועדו לאכול אחד מברך לכולם ... ואפילו הם שנים לבד ... אם אינם יושבין על שולחן אחד או מפה אחת אינן קבועים יחד ... וכל אחד מברך לעצמו. אם בירך אחד לכולם אע"פ שנתכוין להוציאם י"ח והם נתכונו לצאת לא יצאו.

שוע"ר (סי' קצב ס"א)

כבר נתבאר ... אין חבירו פוטרו אלא אי"כ נקבעו יחד ... במה דברים אמורים בברכה ראשונה שדעתם להתחבר ולקבוע עצמן לאכול יחד, אבל בברכה אחרונה כיון שכבר אכלו והם מתפרדים זה מזה אינן מצטרפין זה עם זה להחשב כגוף אחד שיפטרו בברכה אחת מהם, אלא אי"כ הם משלשה ולמעלה שיש שבח וקלוס יותר כשמצטרפין לברכה אחת.

שוע"ר (סי' רא ס"ה)

שהשומע כעונה, ועונה אמן כמוציא ברכה מפיו.

שוע"ר סימן ריג

ד אין אדם יוצא ידי חובתו בשמיעת הברכה אפילו ענה אמן אלא אי"כ שמעה מתחילתה ועד סופה ... ואז יוצא ידי חובתו **בדיעבד** אפילו לא ענה אמן.

ו בברכות המצות כשכולם מקיימים המצוה ביחד כגון שמיעת קול שופר או מגילה, מצוה שאחד מברך לכולם ... וכן אם יושבים בסוכה אחת. אבל אם רצו לקיים כ"א המצוה בפ"ע ולברך לעצמן הרשות בידם, כגון שיקרא כ"א המגילה לעצמו אם אין שם עשרה, או שיתקע לעצמו. ומי"מ טוב שיקרא אחד לכולם לקיים ברב עם הדרת מלך, אע"פ שאין חיוב בדבר שאין לחייב אדם שיקיים המצוה המוטלת עליו ע"י שליח כשיכול לקיימה בעצמו. וכן בקידוש והבדלה וכל כיו"ב.

שוע"ר (סי' תפד ס"ג)

ואח"כ אומר לפנייהם מה נשתנה וכל ההגדה ... ואח"כ הלל.

שוע"ר (סי' תפט ס"א)

אם הוא בעצמו שמע הספירה מפי חבירו ... יצא ידי חובתו מן התורה שהשומע הוא כאומר.

שו"ע (סי' תרפט)

ב אחד הקורא ואחד השומע מן הקורא יצא ידי חובתו.

ה מקום שאין מנין אם אחד יודע והאחרים אינם יודעים אחד פוטר את כולם ואם כולם יודעים כל אחד קורא לעצמו.

מ"א שם (ס"ק י)

משמע דסבירא ליה דאין היחיד מוציא חבירו אלא בעשרה ... כמו תפלה דבעי עשרה, אבל ברבינו ירוחם נתיב י"ג משמע דאפילו יחיד מוציא חבירו במגילה אע"פ שהוא בקי ... ואם כן עדיף שיקרא אחד לכולן משום ברוב עם הדרת מלך.

פסקי הסדור (סדר קריאת מגילה)

כשקורין המגלה בצבור מברכין לאחריה ברכה זו [ברוך כו' הרב את ריבנו וכו'] אבל לא ביחיד.